

توانبخشی کودکان با نیاز ویژه

- ۱- توانبخشی کودک با نیاز ویژه را شرح دهید .
- ۲- توانبخشی چگونه به کودکان با نیاز ویژه کمک میکند
- ۳- خدمات و امکانات تخصصی مراکز فیزیوتراپی به چه صورت میباشد .
- ۴- کاردرمانی را تعریف کنید
- ۵- گفتار درمانی چیست
- ۶- عوارض لکنت زبان را بنویسید
- ۷- اختلال پردازش حسی چیست
- ۸- چه چیزی باعث مشکلات حسی می شود؟
- ۹- چطور متوجه شویم که آیا کودکمان به اختلال پردازش حسی مبتلا هست؟
- ۱۰-

جواب

- ۱- کودکان با نیازهای ویژه نسبت به کودکان عادی دارای نیازهای ویژه تری هستند. این نیازهای ممکن است از نظر ذهنی، جسمی، رفتاری، بینایی و شنوایی و حرکتی و...

باشد. در علم توانبخشی، کودکان با نیازهای خاص، به چندین گروه تقسیم می‌شوند. از جمله کودکان کم توان ذهنی، کودکان کم شنوا و ناشنوا، کودکان نابینا و کم بینا، کودکان دارای اختلال رفتاری و کودکان دارای مشکلات حرکتی و جسمی و کودکان چند معلولیتی، تا از این طریق نیازهای اصلی آنان با خدمات توانبخشی رفع شود یا بهبود پیدا کند.

۲- این کودکان برای رفع نیازهای خود نیازمند یک سری اقدامات توانبخشی هستند. توانبخشی به این افراد کمک می‌کند تا بتوانند در امور زندگی فردی و اجتماعی مستقل تر باشند و بتوانند از باقی مانده توانمندی‌های خود در زمینه‌های مختلف کلامی، حرکتی، ذهنی و.. استفاده کنند. توانبخشی بخش‌های مختلفی دارد از جمله: گفتاردرمانی، کاردرمانی، فیزیوتراپی، مشاوره و... که به اختصار توضیحاتی جهت آشنایی بیشتر در این قسمت می‌شوند.

۳- فیزیوتراپی تخصصی آسیب‌های ورزشی

- فیزیوتراپی کف لگن شامل درمان‌های بی‌اختیاری ادرار و مدفوع
- درمان‌های دستی
- درمان با سوزن خشک
- امکانات آب درمانی : مخصوص اندام فوقانی و تحتانی. این دستگاه برای بیماران با دردهای عصبی و عضلانی کاربرد دارد.

۴- کاردرمانی از جمله رشته‌های توانبخشی است که هدف آن بازتوانی کودکان با نیازهای ویژه است. علم کاردرمانی در واقع نقطه تلاقی علم و هنر است تا کودکان با نیازهای ویژه بتوانند با انگیزه مسیر توانبخشی خود را طی کنند. در کاردرمانی هدف اصلاح، تقویت و افزایش عملکرد مهارت‌های ضروری کودکان با نیازهای ویژه جهت انطباق با محیط می‌باشد.

کاردرمانگران در مسیر توانبخشی کودکان بانیازهای ویژه و سالمندان برای تحقق اهدافشان، از وسایل توانبخشی و کاردرمانی استفاده می کنند.

۵- گفتاردرمانی نیز از جمله رشته های توانبخشی است که میتوان اختلالات گفتاری و زبانی و ارتباطی کودکان با نیازهای ویژه را رفع کرد. با استفاده از ارزیابی های گفتاردرمانی می توان مشکلات کلامی کودکان را تشخیص داد . اختلالات گفتاری می تواند در حیطه های زیر باشد:

- اختلالات تلفظی
- اختلالات روانی گفتار (لکنت)
- اختلالات بلع
- اختلالات گفتاری و زبانی ناشی از فلج مغزی، شکاف کام، عقب ماندگی ذهنی، ضربه مغزی
- اختلالات در رشد گفتار و زبان در کودکان
- اختلالات خواندن، نوشتن و یادگیری

۶- لکنت در صورتی که درمان نشود زندگی کودک را در آینده و همین طور در دوران مدرسه، مهدکودک، پیش دبستانی و در دوره های همسالان در پارک، بازی های گروهی تحت تاثیر قرار می دهد. کودک نمی تواند با اعتماد به نفس در محیط های اجتماعی حضور پیدا کند و همیشه با اضطراب زیاد دست و پنجه نرم می کند. کودک در محیط های اجتماعی مثل مدرسه، مهد از ترفندهای رهایی، از قبیل انجام حرکات بدنی مثل ور رفتن با انگشتن یا دکمه های لباس استفاده می کنند. - کودکان برای فرار از عوارض لکنت زبان از جملات و عبارات کوتاه مثلا " آه"، "ام" استفاده می کنند.

۷- عبارت "اختلال پردازش حسی" (SPD) به چالش هایی گفته می شود که کودک در نحوه درک و احساس مزه ها، بوها، صداها، مناظر، لمس سطوح و حرکت و آگاهی از بدن

خود تجربه می‌کند. حساسیت این حواس در بعضی از کودکان بسیار بالاست و در برخی دیگر این حساسیت کمتر از حد طبیعی است و به شدت نیاز دارند حساسیت بالاتری داشته باشند. جای تعجب ندارد که اغلب کودکان مبتلا به "اختلال پردازش حسی" دیر زبان باز کرده و یا صحبت می‌کنند. اگر کودکی در اثر شرایط ناملایم محیط اطرافش دچار پریشان و حواس پرتی باشد، و یا ادراک و احساس پدیده‌های اطراف به راحتی برایش مقدور نباشد، احتمال حضور او در شرایطی که فرصت‌های آموختن تکلم و حرف زدن را برایش فراهم می‌کند کمتر خواهد شد.

۸- صدمات آسیب‌زای حین زایمان به ناحیه بالای گردن و ساقه مغز (به عنوان مثال در حین استفاده از فورسپس، وکیوم کردن جنین و سزارین)، زمین خوردن‌های دوران کودکی، و رشد نامناسب به دلیل استفاده بیش از کریر نوزادان (صندلی اتومبیل کودک)، روروک و جامپر (تاب شورتی) است.

۹- حساسیت بیش از حد طبیعی - حساسیت کمتر از حد طبیعی - مشکلات هماهنگی - مشکلات رفتاری

۱۰- وش‌های پیشگیری از کم‌توانی می‌تواند شامل مراقبت‌های پزشکی قبل از باردار شدن، مراقبت‌های دوران بارداری، تغذیه مناسب مادر، خودداری از اقدام به باردار شدن در سن بالای ۳۵ سال و زیر ۱۸ سال و پرهیز از مصرف داروهای مختلف مضر، دخانیات، مخدر و الکل باشد. همچنین سونوگرافی و آزمایش غربالگری